

ty sašo tajke Myšlje, kotrež tebe nemožnje poljepšchusa, a tebe wot teho Wotemrjetebo, kotryž njett w Božim Mjeri lejži, na tebe sameho wedu, a tebe wucza, kak šo na tajke Wotendženje prawje pašacž a sshotowacž dyrbišch.

Tak wuczi ton šwjaty Propheta Mojsaš we 90 Psalmi, dyž predy dolho skoržit bjesche, kak snami Szlowekami hubenje wobhlada, šo my tudy na Semi schelaku Nusu a Zatošz snesz, a šo hišcheže potom psched Božim Njewom bojecž, a na wječnu Smereč naschich Njehow dla woczakowacž dyrbimy, a praji: Ach Božo, schtu wjeri, šo ty šo tak jara njewasch, a schtu boji šo psched tajkej twojej Šsurowoszju? Teho dla wucz nas wopomnicž, šo my wumrecž dyrbimy, šo bychmy mudri byli. Kajka je to Modlitwa? Dyrbi da nas nasch Boh a Knes haklej to wuczicž? Schak my to schjednje psched Woczomaj widzimy, haj my šhonimy to šami na šebi we kojždym Wokomiknenju, šo šo wobstajnje ššwojemu Rowu pschibližujemy. Szohodla da prošy Mojsaš, šo by Boh to jeho a nas schitkich wuczil? Tehodla, dokelž to derje wjerno je, šo my to schizy schjednje psched Woczomaj widzimy, ale to nendže schitkim k Wutrobi, my to š Muternoszju newopomnimy, šo šo snami kojžde Wokomiknenje tejj tak štač može. Hewak bychmy my nasche Žiwenje zylje hinaf sapoczeli, nebychmy šo tak jara woczajnu Szesz a Kubla drjeli. Wele mene bychmy šo tych šamych dla Njehami wobczezili a do Božeho Njewa satyknjeli. Dale bychmy my kojždemu radži pomhali a šlužili, šo snikim neswadžili, nikomu Schkodu nečinili, ale wobstajnje š Božim Ššlowom wokoto khodzili, a Boha prošyli, šo by nas pschi nje šdžeržat, a nam šbožne Škončenje wovradžil. Šo menuje Mojsaš, mudri bycz. Tak je tejj to ta najwetscha Eupoiž,

šo my na Boha, na Boži Ššub, na Boži Njew, a na te wječne Kubla nespominamy, ale šo wele wjazy wo to Szasne štaramy, kotrež my tola njedy po šebi wostajicž dyrbimy.

Nunje fajž šo pak Mojsaš modli, a nas se ššwojim Heremplom schitkich napomina, šo my tu pošlenju Schtundžicž tu šabyč nedyrbimy, ale pschezo wo to prošy, šo by Boh tedom we nej se ššwojej Madu pschi nas byl, nas we ššwojim Ššłowi a prawej Wjeri šdžeržat a psches šw. Ducha troschtowal, tak wuczi a poruczi nam tejj nasch luby Knes Krystuš we Wotzenaschu spjewacž, dyž my prajimy: Wumoz nas wot teho Šleho! Pschetož to šo nemože predy, ani na žane druhe Waschnje štač, hacž šo nas Boh tu šteho šleho Ššwjeta ššlady ššebi wosme, a šštim časnym Žiwenjom Konz ščžini. Dyž pak ty to ššwjeru wopomnicž budžesch, kak lochzy šo to štač može, šo nas Szert ššebe a do Njehow postorczi, da nebudžesch ty ššawjeszje tu ššestu Prostwu wobnkach wostajicž, a niz jeno ša Wumozenje wot schitkeho Šleho prošyč, ale tejj ša to, šo by nas Boh do Ššpytowanja newedł, to je, šo by won wewschitkich Nusach a Ššpytowanjach pschi nas štač, a nas psches ššwoje Ššłowo a ššw. Ducha sašo wuwedł, šo bychmy my we nim ššjazy newostali, a Konz newšali. Šaj, tak budžesch ty se šobu tak wele czinicž mjecz, jeli šo šo prawje pola wotemrjetych Ludži šadžeržecž žesch, šo ty tych Morwych zylje šabyč a jeno šam wo šo pšafacž a šo štaracž budžesch.

Šššecžemu dyrbi tejj to bycz: Dyž ty pola morwych Šššeszijanow šš, šo šo ty Bohu šššutrobu džakujesch, šššprjenemu ša teho Morweho, potom tejj ša šo šam, šo won wobimaj, jemu a tebi, šššposnaczu ššwojeho lubeho Šššłowa je pschindž dač, a je twojeho